

OKRESNÁ PROKURATÚRA KEŽMAROK
Michalská 2493/8A, 060 01 Kežmarok 1

Číslo: Pv 153/20/7703-28
EEČ: 2-56-516-2020

Kežmarok 27.11.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a
Trestného zákona
prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného
zákona

štádium: dokonaný trestný čin

- prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.02.2020 v čase okolo 22.00 hod., na ul. XXXXX pri rodinnom dome s číslom
XXXXX v obci XXXXX, okres XXXXX, pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej
vzájomnej hádke a potom ako ho maloletý D. P., narodený XXXXX zozadu napadol,
chytil maloletého D. P., narodeného XXXXX oboma rukami za bundu v oblasti
hrudníka, čo urobil ak maloletý D. P., narodený XXXXX vo vzťahu k XXXXX a po
následnom vzájomnom zápase spoločne spadli na zem, čím týmto konaním bolo
maloletému D. P., narodenému XXXXX spôsobené pomliaždenie s kožnou odreninou
nosa, kožné odreniny v oblasti ľavého líca, hornej pery a brady, zlomeninu nosových
kostí a otras mozgu, s potrebou hospitalizácie a operačným napravením zlomeniny
nosových kostí v celkovej anestéze, s celkovou dobou liečenia 19 dní
a práceneschopnosťou 26 dní, a s obmedzením na obvyklom spôsobe života

minimálne 12 dní spôsobeným výraznou bolestivosťou poranených anatomických oblastí, vynútenou polohou pri spánku, obmedzením pri osobnej hygiene a pri prijímaní potravy a nemožnosťou vykonávania fyzickej a duševnej práce,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Obvodného oddelenia XXXXX sp. zn. ORP-59/KK-KK-2020 zo dňa 09.03.2020 v spojení s opravným uznesením zo dňa 03.06.2020 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Následne uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Obvodného oddelenia XXXXX sp. zn. ORP-59/KK-KK-2020 zo dňa 28.07.2020 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, právna kvalifikácia bola dňa 15.10.2020 postupom podľa § 206 ods. 6 Trestného poriadku zmenená na prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Dňa 23.11.2020 predložil poverený príslušník Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Obvodného oddelenia XXXXX podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku návrh na podanie obžaloby na obvineného XXXXX. Preskúmaním kompletného spisového materiálu, zabezpečených dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti som dospela k záveru, že návrh povereného príslušníka PZ nie je dôvodný, v danej trestnej veci je potrebné z nižšie uvedených dôvodov zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku.

Obvinený XXXXX ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu uviedol, že v predmetnú dobu pili s maloletým XXXXX v aute a púšťali si pesničky. Následne medzi nimi vznikol konflikt a ako sa nachádzali už von z auta, poškodený sa nahneval a skočil na neho, obidvaja spadli na zem a poškodený si zlomil nos. Potom obaja išli preč. Detailnejšie k priebehu skutku uviedol, že išiel zamknúť dvere na aute, poškodený ho chytil zozadu, obvinený sa strhol a otočil a spolu spadli na zem, bola to nehoda.

Svedkyňa poškodená XXXXX, matka maloletého XXXXX nebola priamym svedkom skutku, detailnejšie sa vyjadrila k synovým zraneniam a priebehu liečby. Syn jej k zraneniu uviedol, že ho zbil obvinený.

Maloletý XXXXX ku skutku uviedol, že v predmetnú dobu počúval s obvineným v aute pesničky, pohádali sa už v aute kvôli pesničkám, obvinený mu nadával, ako vyšli vonku už mu nadával veľmi, potom maloletý „išiel do neho“ a následne ho obvinený hodil o zem a zlomil mu nos. Maloletý ostal ležať na zemi a nevie kam utiekol obvinený. Maloletý uviedol, že len trošku sotil obvineného oboma päťami od seba.

Na základe príkazu prokurátorky sp. zn. Pv 153/20/7703-4 zo dňa 18.03.2020 došlo podľa § 90 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku k uchovaniu a vydaniu kamerových záznamov zachytávajúcich územie obce XXXXX na ulici XXXXX pred rodinným domom číslo XXXXX z obdobia dňa 02.02.2020 v čase od 20:00 hod. do 24:00 hod. od obce XXXXX. Uvedený kamerový záznam zachytával vo vysokej kvalite celý priebeh skutku.

Zo záverov znaleckého posudku XXXXX č. 40/2020 k zraneniam poškodeného maloletého XXXXX vyplynulo, že tento utrpel dňa 02.02.2020 pomliaždenie s kožnou odreninou nosa, kožné odreniny v oblasti ľavého líca, hornej pery a brady, zlomeninu nosových kostí a otras mozgu, s potrebou hospitalizácie a operačným napravením zlomeniny nosových kostí v celkovej anestéze, s celkovou dobou liečenia 19 dní a práceneschopnosťou 26 dní, a s obmedzením na obvyklom spôsobe života minimálne 12 dní spôsobeným výraznou bolestivosťou poranených anatomických oblastí, vynútenou polohou pri spánku, obmedzením pri osobnej hygiene a pri prijímaní potravy a nemožnosťou vykonávania fyzickej a duševnej práce.

Vychádzajúc z vyššie uvedených výsledkov dokazovania, kedy samotný obvinený sa ku skutku priznal, obvinený a maloletý vypovedali v podstatných črtách zhodne, priebeh skutku bol objektivizovaný zabezpečeným kamerovým záznamom a zranenia maloletého a mechanizmus ich vzniku boli objektivizované zabezpečeným znaleckým posudkom možno konštatovať, že skutok pre ktorý sa vedie trestné stíhanie sa stal a vykazuje znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona V danom prípade je však potrebné aplikovať ustanovenie § 25 Trestného zákona.

Ustanovenie § 25 Trestného zákona upravuje inštitút tzv. nutnej obrany ako okolnosti vylučujúcej protiprávnosť skutku, ktorý inak napĺňa znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. V zmysle § 25 ods. 1 Trestného zákona čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom. V zmysle § 25 ods. 2 Trestného zákona nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu – toto neplatí, ak osoba odvracajúca útok konala v silnom rozrušení spôsobenom útokom, najmä v dôsledku zmätku, strachu alebo zľaknutia.

Útokom, proti ktorému ju prípustná nutná obrana, sa rozumie protiprávne ľudské konanie (správanie) spočívajúce v neoprávnenom ohrození cudzích záujmov a negatívne zasahujúce záujmy chránené v tomto prípade Trestným zákonom. V tomto konkrétnom prípade možno konštatovať, vychádzajúc z výpovede obvineného XXXXX, maloletého XXXXX a zabezpečeného kamerového záznamu zachytávajúceho celý priebeh skutku vo vysokej kvalite, že maloletý XXXXX bezprostredne pred spáchaním skutku zaútočil zozadu na obvineného XXXXX, ktorý od neho odchádzal, následne ho obvinený XXXXX chytil oboma rukami za bundu v oblasti hrudníka, čo urobil aj maloletý XXXXX vo vzťahu k obvinenému, pričom pri

vzájomnom sácaní stiahol obvinený maloletého na zem, obvinený padal chrbtom a poškodený tvárou na vozovku, následne sa obvinený postavil a odišiel. Vzájomná predchádzajúca hádka nepredstavuje dôvod na to, aby maloletý podnikol útok na fyzickú integritu obvineného. Obvinený sa nachádzal na odchode od maloletého a jeho správanie nevykazovalo žiadne znaky hroziaceho útoku, naproti tomu sám poškodený konal protiprávne a fyzicky zaútočil na obvineného.

Vo vzťahu k primeranosti nutnej obrany obvineného je potrebné uviesť, že formu obranného konania Trestný zákon neurčuje, závisí od individuálnych okolností každého prípadu, nesmie byť však celkom zjavne neprimeraná. Obvinený s v danom konkrétnom prípade chránil vlastné zdravie pred fyzickým útokom poškodeného, ktorý smeroval odzadu na obvineného, spôsob obrany spočíval v chytení bundy maloletého v oblasti hrudníka, čo urobil aj maloletý vo vzťahu k obvinenému, obaja sa takto držali a sácali, následne obvinený stiahol maloletého na zem, pričom obvinený padal dozadu a maloletý tvárou na vozovku. Obvinený nijakým spôsobom neudrel maloletého, po ich páde sa postavil a odišiel, nevedol žiaden ďalší útok, obvinený nevyvíjal žiadne iniciatívne konanie smerujúce k napadnutiu maloletého, jeho stiahnutie na zem v krátkom časovom, niekoľko sekundovom rozpätí po útoku maloletého, nevykazuje znaky neprimeranosti konania obvineného. Navyše obvinený a maloletý vykazujú veľmi podobné fyziologické znaky vo vzťahu k telesnej konštrukcii a taktiež vo vzťahu k pádu je potrebné zohľadniť aj tvrdené požitie alkoholických nápojov zo strany oboch účastníkov.

V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že v tomto konkrétnom prípade boli naplnené všetky znaky nutnej obrany podľa § 25 Trestného zákona ako okolnosti vylučujúcej protiprávnosť konania obvineného opísaného v skutkovej vete uznesenia, ktorým mu bolo vznesené obvinenie. Jedná sa o čin inak trestný, ktorým obvinený odvracal preukázaný, priamo hroziaci a následne trvajúci útok poškodeného smerujúci voči jeho zdraviu, pričom intenzita ním zvolenej obrany nebola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka a k osobe obrancu. Vyhodnotením zabezpečených dôkazov jednotlivo i v ich súhrne teda možno konštatovať, že výsledky vyšetrovania poskytujú také dôkazy, ktoré odôvodňujú postup podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci a to v zmysle vyššie uvedených právnych úvah.

V danom prípade sa nejedná ani o konanie, ktoré by mohol príslušný orgán prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, nakoľko priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone. Priestupkom môže byť iba konanie, ktoré spĺňa a má všetky znaky priestupku, t. z. materiálne a formálne znaky. Z hľadiska pozitívneho vymedzenia priestupku vyplývajú viaceré znaky, a to najmä zavinené konanie, čiže subjektívna stránka priestupku, zavinenie z nedbanlivosti, úmyselné zavinenie alebo opomenutie takého konania, na ktoré bol páchatel' vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery povinný. Priestupkom teda nie je také konanie, ktoré nie je zavinené.

Avšak konanie obvineného spočívajúce v poskytnutí alkoholického nápoja maloletému, a taktiež konanie maloletého spočívajúce v prvotnom napadnutí obvineného, boli už v priebehu skráteného vyšetrovania vyťažené zo strany

povereného príslušníka PZ na samostatné priestupkové konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Júlia Benková
prokurátorka